

Inspreektekst de heer De Goederen bij agendapunt 3.1 Ronde Linschoten

U heeft allen een bijlage bij het memo van de gedeputeerde gekregen met een overzicht besluitvorming en bewonerscontacten. Ik zou dat heel graag even kort met u willen doornemen en dan met name de punten die er niet op staan.

Er wordt aangegeven, dat er een vooronderzoek is geweest voor februari 2010. Ik als aanwonende van die weg heb op enig moment twee landmeters in mijn tuin aangetroffen, terwijl ik gewoon thuis was; die bleken van de provincie te zijn hoewel zij weigerende zich te identificeren. Ik was daar nogal boos over, want ze stonden daar de planten plat te trappen en wilden niet precies vertellen wat hun doel was. Ze gaven me wel een telefoonnummer en dat was van de heer Strubbe; die naam is veel later nog vaak voorbij gekomen. Ik heb de heer Strubbe gebeld en gezegd: "Als er iets gaat gebeuren met die weg, willen wij graag weten wat, want we hebben er verschrikkelijk veel overlast van en daarnaast maken we ons ernstig zorgen over de veiligheid bij de verschillende oversteekpunten." We hebben in Linschoten het Dorp Linschoten en het Landgoed Linschoten; dat is een soort yin en yang, doorsneden door de N204 die dus nogal veel wordt overgestoken om daar een wandelingetje o.i.d. te gaan maken o.i.d.

Op 23 mei 2012 is er een inloopavond geweest waar out of the blue al deze uitwerkingen werden gepresenteerd. Verteld werd dat het geen inspraak- maar informatieavond was. Ik heb wel een reactieformulier kunnen invullen; de reactie kon eveneens worden gemaïld aan de provincie; dat heb ik gedaan, omdat wat mij betreft op een groot aantal punten van het plan voor de weg tussen IJsselveld en de A12 nogal wat aan te merken was. Ik heb dat keurig op schrift gezet, maar daarop nooit iets gehoord. Het bleef stil. Geen uitvoeringsactiviteiten. Plotseling in 2015, terwijl er tussendoor een motie is aangenomen om de participatie bij infrastructurele projecten te bevorderen, weer een voorlichtingsavond. Daarbij werd gezegd, dat het geen inspraakavond was; dit is wat wij gaan doen; als u het er niet mee eens bent dan maakt u maar bezwaar maken via een zienswijze maar dat kan dan alleen over dat deel waarvoor het bestemmingsplan van de gemeente moet worden gewijzigd. Over het provinciale deel hebben wij dus nooit iets te zeggen gehad. Ik heb geprobeerd toch enigszins voeten aan de grond te krijgen door te vragen wat er is gebeurd met mijn eerdere opmerkingen. Daar is waarschijnlijk niks mee gebeurd of misschien is het het soort participatie waar mevrouw de gedeputeerde het eerder over had: "We nemen er kennis van en we doen er zelf mee wat we willen." Ik weet het niet.

In ieder geval heb ik toen alarm geslagen en een gesprek aangevraagd bij de burgemeester op 5 augustus om te melden dat het, wat mij betreft, bestuurlijk echt niet goed ging en dat ik sterk de indruk kreeg dat de provincie over ons aan het heen walsen was.

We hebben een gesprek gehad met ambtenaren, maar die wilden alleen maar uitleggen waarom er niets anders kon. Ze wilden niet naar ons luisteren; ze wilden alleen maar vertellen. De gedeputeerde zelf is op enig moment ook nog gekomen; is ook druk geweest met zenden en vooral niet ontvangen. Een zeer onbevredigend bezoek. Ik heb haar daar toen ook op aangesproken en gevraagd waarom we het niet kunnen hebben over alternatieven.

Om een lang verhaal kort te maken. Dit is zo steeds doorgedaan. Ik heb inhoudelijke vragen gesteld. We hebben een werkgroep opgericht 'Veilig oversteken' om eigenlijk naar het hele wegtraject te kunnen kijken en niet alleen naar dit ene kruispunt waar het over de rotonde gaat maar het zaad viel op de rots zagezgd.

Er zijn toezeggingen gedaan. Ik zou door mij gestelde vragen over redeneren die niet klopten nog beantwoord krijgen. Uiteindelijk heeft zelfs de nieuwe projectleider, de heer De Jong, mij uitgelegd dat ook al was wel duidelijk dat het niet helemaal goed was gegaan het geen enkele zin had om de procedure over te doen omdat de uitkomst toch dezelfde zou zijn; wat maakt het dan uit om mensen alsnog te gaan horen. Daar was ik ook erg verrast over. Wat er gebeurde tijdens de recente Forumvergadering in de gemeente Montfoort heeft u ook in de krant kunnen lezen. Daar waren de provinciale medewerkers zo ijverig om, voordat er nog enige discussie had plaatsgevonden, al te melden dat als de gemeente Montfoort het bestemmingsplan niet wijzigt de provincie het zelf zou doen door middel van een inpassingplan. Bij mijn weten was daarover hier nog helemaal geen een besluit genomen, terwijl het iets is dat bij de Staten thuishoort. Door dat vooraf te roepen werd de gehele discussie gefrustreerd; van enige uitwisseling van voor en tegens, zoals het zou moeten gaan, was geen sprake.

Vanavond zal er in de gemeente een besluit moeten vallen over de bestemmingsplanwijziging; eigenlijk op een moment dat er nooit een procedure is geweest is waarbij je zou kunnen spreken van, wat ik noem, participatie.